

Griffinummer
/2018
Datum van uitspraak
23 APRIL 2018
Notitienummer parket

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken**

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

B.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op de percelen gelegen te
als
op en van
wonende te
te op ;

eigendom van
geboren te
, bij aankoopakte verleden door notaris

kadastraal gekend
geboren te
op beiden

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

a): het optrekken of plaatsen van een constructie

meer bepaald

1. zonder stedenbouwkundige vergunning het bestaande terras achter de woning volledig te hebben overdekt met een afdak

Te op niet nader te bepalen data in de periode van 01.09.2009 tot 22.04.2014 (st. 17)

2. zonder stedenbouwkundige vergunning een houten tuinhuis met luifel, met een oppervlakte van 5,15 m bij 4,80 m en een nokhoogte van 4 m te hebben gebouwd op 0,55 m van de linker perceelsgrens

Te in de periode van 01.03.2014 tot 22.04.2014 (st. 28)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

* * *

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 05 maart 2018.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. De feiten

Op 23 april 2014 stelt de gemachtigde ambtenaar van de Stad vast dat op de te volgende werken werden uitgevoerd zonder vergunning.

- Betrokkenen bouwden een houten tuinhuis met luifel (5,15 m x 4,80 m) (nokhoogte 4 m). Het tuinhuis werd geplaatst op 0,55 m van de linker perceelsgrens.
- Betrokkenen hebben de volledige voortuinstrook verhard in klinkers.
- Betrokkenen hebben de strook links van de werkplaats volledig verhard.
- Betrokkenen hebben het bestaande terras achter de woning volledig overdekt met een afdak in kunststofplaten (3,30 m x 8,30 m).
- Betrokkenen plaatsten een betonnen afsluiting en houten afsluiting.

Al deze werken werden uitgevoerd zonder vergunning en in strijd met de voorschriften van de BPA

- Voor erfscheidingen zijn uitvoeringen in betonplaten niet toegelaten (hoewel de door beklaagden geplaatste platen er uit zien als hout).
- Tuinhuizen mogen een maximale oppervlakte hebben van 6 m².
- Het afdak is qua materiaalkeuze niet toegelaten.

Eerste beklagde verklaart op 9 mei 2014 dat hij niet wist dat voor de werken een vergunning nodig was. Hij heeft de werken zelf uitgevoerd. Het tuinhuis werd een twee tal maanden geleden opgericht en is niet volledig afgewerkt. Hij heeft hier een melding van gedaan bij de dienst ruimtelijke ordening.

De Stad vordert aanpassingswerken, nl. het afbreken van het tuinhuis, inclusief de vloerplaten en het afbreken van het afdak boven het terras, binnen een termijn van 6 maanden, onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering binnen de gestelde termijn. Voor de afsluiting wordt een meerwaarde gevorderd van 230,09 euro. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur sloot zich aan bij deze vordering.

M.b.t. de vordering van de meerwaarde voor de betonnen afsluiting wordt door de Hoge Raad een negatief advies verleend. Voor het afdak en de afsluiting werd door de Stad een regularisatievergunning afgeleverd. Het tuinhuis werd gesloopt doch de vloerplaat werd niet verwijderd.

9

3.2. Grond van de zaak

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklaagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlasteleggingen al dan niet bewezen worden verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391, Cass. 29 mei 2012 (P.11.2037.N), N.C. 2013, 131-132). De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklaagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 5 juni 2012 (P.11.092.N), N.C. 2013, 132 (met noot L. HUYBRECHTS) en Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

Volgens artikel 6.1.5 van de VCRO zijn, onverminderd de bevoegdheden van de agenten en de officieren van gerechtelijke politie, de stedenbouwkundige inspecteurs, de andere door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren, alsmede de door de gouverneur aangewezen ambtenaren van de provincie en van de gemeenten of intergemeentelijke samenwerkingsverbanden in zijn provincie, bevoegd om de in deze titel omschreven misdrijven op te sporen en vast te stellen door een proces-verbaal. De processen-verbaal waarin de in deze titel omschreven misdrijven worden vastgesteld gelden tot bewijs van het tegendeel.

Gelet op de materiële gegevens van het strafdossier en meer bepaald de vaststellingen van de gemachtigde ambtenaar van de Stad de verklaringen van beklaagden alsook uit de behandeling van de zaak ter terechtzitting, is naar oordeel van de rechtbank afdoende gebleken dat beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen A en B en dienen deze feiten hem dan ook te worden toegerekend. Het tuinhuis valt niet onder het vrijstellingsbesluit wegens de nokhoogte en de afstand tot de perceelsgrens.

3.3. Straftoemeting

De feiten A en B in hoofde van eerste en tweede beklaagde, zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat conform art. 65, lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit hun strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de algemene en speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De feiten zijn ernstig. De beklaagden moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. De beklaagden mogen hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – laten prevaleren. Dit alles klemt des te meer daar beklagde verschillende malen door de overheid werd aangemaand om de situatie te regulariseren en pas recent tot een gedeeltelijke regularisatie overgingen.

Tweede beklagde werd één maal veroordeeld voor verkeersinbreuken. Eerste beklagde heeft een blanco strafregister.

Het past om aan beide beklaagden een geldboete op te leggen. Bij het bepalen van de hoogte van de geldboete houdt de rechtbank rekening met de volgende motieven.

- Een geldboete moet van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.
- Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekenen voor de gemeenschap een grote kost.

Een geldboete van 200 euro per beklagde wordt opgelegd. Gelet op de beperkte maatschappelijke impact van de feiten en het feit dat de toestand grotendeels is geregulariseerd, kan de geldboete volledig met uitstel worden opgelegd voor een proeftermijn van drie jaar.

De rechtbank is van oordeel dat deze straf voor elk van de beklaagden aan de beoogde preventieve en repressieve doelen tegemoet komt.

De bijdrage bedoeld in artikel 29, tweede lid, van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, heeft een eigen karakter en is geen straf, zodat op die bijdrage bijgevolg artikel 7 EVRM en artikel 2 Strafwetboek niet van toepassing zijn; de verhoging van de opdecimes waarmede deze bijdrage moet worden vermeerderd, gaat dan ook in vanaf de inwerkingtreding van de wet die ze voorschrijft, ongeacht het tijdstip waarop het misdrijf is gepleegd. Met ingang van 1 januari 2017 werd in artikel 1, eerste en tweede lid van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten het woord vijftig vervangen door het woord zeventig. Deze nieuwe opdecimes, ongeacht of ze nu hoger of lager zijn moeten vanaf hun inwerkingtreding onmiddellijk toegepast worden op de bijdrage voor het slachtofferfonds, ook al wordt deze opgelegd bij een veroordeling wegens feiten gepleegd vóór de inwerkingtreding van de wetsbepaling die de nieuwe opdecimes invoerde.

A

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

4.1. Herstelvordering

De Stad vorderde aanpassingswerken, nl. het afbreken van het tuinhuis, inclusief de vloerplaten en het afbreken van het afdak boven het terras, binnen een termijn van 6 maanden, onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering binnen de gestelde termijn. Voor de afsluiting wordt een meerwaarde gevorderd van 230,09 euro. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur sloot zich aan bij deze vordering. M.b.t. de vordering van de meerwaarde voor de betonnen afsluiting wordt door de Hoge Raad een negatief advies verleend. Voor het afdak en de afsluiting werd door de Stad een regularisatievergunning afgeleverd. Het tuinhuis werd gesloopt doch de vloerplaat werd niet verwijderd.

Bijgevolg dient de rechtbank nog te oordelen over de vordering tot verwijdering van de vloerplaten van het tuinhuis. Deze vordering is conform de wet en niet kennelijk onredelijk. Bijgevolg dient de rechtbank nog de verwijdering van de vloerplaat te bevelen en de opvulling van de bouwput met zuivere teelaarde, binnen een termijn van 6 maanden na het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging per beklagde bij niet-uitvoering binnen de gestelde termijn.

5. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 39, 40, 50, 65, eerste lid, 66, 79, 80;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdecimenen);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel).

UITSpraak

DE RECHTBANK BESLIST OP TEGENSPRAAK

OP STRAFGEBIED

1.

De rechtbank VERKLAART eerste beklagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlasteleggingen A en B;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT eerste beklagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **TWEEHONDERD EURO**, verhoogd met 50 deciemmen (x 6) of **1.200,00 euro**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens eerste beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 2 maanden;

De rechtbank verleent eerste beklagde **GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van het GEHEEL van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.**

Wijst eerste beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdrage - vergoeding

SPREEKT in hoofde van eerste beklagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 deciemmen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt eerste beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

* * *

2.

De rechtbank VERKLAART tweede beklagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlasteleggingen A en B;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT tweede beklagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **TWEEHONDERD EURO**, verhoogd met 50 deciemmen (x 6) of **1.200,00 euro**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens tweede beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 2 maanden;

De rechtbank verleent tweede beklagde **GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van het GEHEEL van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.**

Wijst tweede beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdrage - vergoeding

SPREEKT in hoofde van tweede beklagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 decimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt tweede beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid. en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

* * *

Kosten

VEROORDEELT eerste en tweede beklagde hoofdelijk tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **270,25 euro**.

OP BURGERLIJK GEBIED

✓ Herstelvordering

De rechtbank:

- BEVEELT t.a.v. beklagden hoofdelijk het herstel in de oorspronkelijke toestand door het verwijderen van de vloerplaten van het tuinhuis, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en het verwijderen van de afbraakmaterialen van het terrein op het perceel gelegen te kadastraal gekend als **binnen een termijn van 6 MAANDEN** na het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis onder verbeurte van een dwangsom van **150 euro per dag vertraging per beklagde** in geval van niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn;

- ZEGT dat beklagden overeenkomstig artikel 6.1.45. van de VCRO indien de herstelmaatregel vrijwillig wordt uitgevoerd, onmiddellijk de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, bij aangetekende brief of bij afgifte tegen ontvangstbewijs, op de hoogte dient te brengen;

- MACHTIGT voor het geval dat het herstel in de oorspronkelijke toestand niet binnen de gestelde termijn worden uitgevoerd, de stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de Stad om ambtshalve in de uitvoering ervan te kunnen voorzien;
- ZEGT voor recht dat de voormelde termijn van 6 maanden enkel aan de hoofveroordeling wordt gekoppeld en geen dwangsomtermijn is in de zin van artikel 1385bis Ger.Wb.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

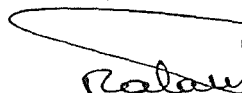
Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
DRIËNTWINTIG APRIL TWEDUIZEND ACHTTIEN

Aanwezig:

V. Roelants, rechter, voorzitter van de D13M kamer,
N. Raes, substituut Procureur des Konings,
G. De Visscher, griffier,

G. DE VISSCHER

V. ROELANTS

Voor eensluidend afschrift afgeleverd
aan het Openbaar Ministerie.
Dendermonde, de 24-04-2018
De Griffier-Hoofd van dienst,

E. APERS
Griffier

